

Reciclatge avançat

«Els contribuents som tan inútils que ni tan sols sabem com ens hem de reciclar a nosaltres mateixos. Si ho fem legal, les cendres dels difunts on van? Jo tenia tantes urnes a casa que ja no recordava si contenien parents o només eren cendrers... Ignorant de mi, pensava que en cas de ser cendres humanes anirien a l'orgànica, però no, quan esdevenim cendra ja som rebuig. I si al final se'ns en va de les mans? Aleshores els cossos generalment s'esquarteren i es reparteixen pel territori, perquè som compostables. Bé, almenys els adults anem a l'orgànica, però els bebès ja són una altra cosa i, pel que he llegit, sembla que van a la paperera... Si no sabem ni reciclar-nos a nosaltres mateixos, necessitem que des de l'Ajuntament tinguin clar on va cada merda. No pot ser que, arran d'un debat veïnal, demani confirmació oficial sobre si puc tirar els excrements del meu ornitorrinc amb bosses compostables al contenidor de matèria orgànica i em diguin que no, que la merda va al rebuig. I jo que portava una pila d'anys gastant-me un dineral en bosses des del dia que vaig descobrir que al Consorci del Bages purifiquen merdes, em vaig cagar en el funcionariat que cobra per desinformar al contribuent...».

Interpel·lo l'home misteriós abans no acabi l'exposició: «Tot això m'ho estàs explicant perquè t'estàs intentant reciclar?». «No pas, per què ho dius?», respon ell. I em veig obligat a mencionar-li que està capficat, literalment, en un contenidor de Roba Amiga. «Ah... i vaig vestit?», pregunta. Lamentablement de cintura cap avall no. «Vaja, aquest reciclatge sí que està ben assimilat per la societat... Però bé, al Consorci també n'hi ha algun que deixa'l anar. Si fos per ell tot aniria al rebuig. Un dia vaig arribar a la deixalleria de Bufalvent carregat de bosses plenes d'ossets de peluix -no demanis d'on els vaig treure-, i un treballador em va dir que tot allò anava al rebuig... I no pot tenir cap ús social? Em va justificar que des de la covid aquests objectes no es poden aprofitar, així que vaig tirar la felicitat de desenes d'infants necessitats al rebuig. Total, per descobrir uns dies després per part d'un autèntic professional del Consorci que els ossets sí que els aprofiten per projectes socials... Generalment, com més coses et comenta algú que tiris al rebuig sense contrastar-ho, més certa tens que aquest algú també hauria de reciclar-se, almenys laboralment, i en el millor dels casos, convertir-se en compost».

«Així doncs, què hi fas aquí atrapat? Porto calçotets i els he de reciclar», pregunto per última vegada. I ell: «No sé què hi faig aquí, ho hauràs de preguntar a l'Ajuntament o al Consorci. Ja tinc

ganes que almenys els contenidors siguin intel·ligents. El que sí que et puc dir és que refresca i que em pots posar tots els calçotets que vulguis»